

HỒI THỨ HAI MƯƠI CHÍN DIỆT TRỪ LÔI TRẬN

Sau khi đánh ngã Lăng Cảnh Hồng, Tô Tĩnh Nhân không truy sát mà ôm quyền nói:

- Đắc tội!

Nói xong lui lại đứng sau lưng Tạ Vũ Diệp .

“Cự Linh Giáo” thua liền hai trận khiến Giáo chủ “Hấp Huyết Cương Ma” Mỹ Thiết Am mặt nóng bừng, tuy hai tên Dịch Bất Đảo và Lăng Cảnh Hồng võ công kém nhất trong “Bát Đại Đường” nhưng thua liền hai trận như vậy cũng là “tiền đầu bất lợi”, chứng tỏ trong số quần hùng có rất nhiều cao thủ.

Ngày trước chỉ Xuân Phong Đạo Nhân và

Bốn năm tên Đường chủ mà dám triệu tập toàn võ lâm đến “Đan Tâm Trại” để uy hiếp, chỉ bất ngờ bại trận bởi một mình Tạ Vũ Diệp mà thôi, nay chỉ hai tên vô danh tiểu tốt trong hai trận đầu đã làm hai tên Đường chủ tử thương, há chẳng phải là điều bất khả tư nghị?

Mỹ Thiết Am nghĩ thầm:

Tạ Vũ Diệp chưa kể, trong bọn kia còn nhiều chưởng môn nhân và hạng cao thủ như Doãn Kế Duy, Thiện Vân trưởng lão và Lãnh Ngọc lão trọc còn chưa xuất chiến nữa... Chỉ e “Cự Linh Giáo” hôm nay gặp chuyện lành ít dữ nhiều!

Thế nhưng hắn lại rất tự tin vào hệ thống mật đạo. “Cùng lắm thì mình lãnh suất một số cao thủ thân tín trốn đi rồi cho nổ tung “Đại Ma Cung”. Giết được Tạ Vũ Diệp và mấy nghìn cao thủ này thì võ lâm trở thành thiên hạ của mình rồi, lo gì thiếu lực lượng?

Hắn gọi mấy tên hộ pháp đến, rỉ tai chúng dặn dò mấy câu xong nhìn Tạ Vũ Diệp nói:

- Tạ thống lĩnh! Bốn giáo có vài trận thức nhỏ, mời các vị phá giải thử xem!

Hắn vừa nói xong thì Đông Diện Miêu Chủ đã dẫn bốn người Miêu Cương mặt vẽ vằn vệt, lưng mang cương đao lưỡi cong như hình câu liêm, đầu trần chân đất bước ra giữa đấu trường dàn thành trận thế.

Đông Diện Miêu Chủ cười khùng khục nói:

- Mời vị nào ra để lĩnh giáo kỳ trận!

Trong số quần hùng bước ra hai người, đó Là Huynh Đệ Trác Vũ Hiên và Trác Vũ Đình, Trác Vũ Hiên cầm một đôi Phán quan bút, còn Trác Vũ Đình thì dùng chiếc Hộ thủ câu.

Hai huynh đệ bình tĩnh bước vào trận cười nói:

- Trác gia huynh đệ cần thử xem Tứ tượng trận của Đông Điện Miêu Chủ kỳ ảo tới đâu...

Hai người nói chưa dứt lời thì Tứ tượng trận phát động, bốn tên người Miêu vừa chuyển động vòng tròn vừa hò reo múa may vung Miêu đao xông vào tấn công.

Trác gia huynh đệ không dám chậm trễ, xuất binh khí đối địch.

Hai người được vị cao tăng Phật môn Quảng Nguyên Thiên Sư chân truyền nên tinh thông mọi loại trận pháp, võ công lại cao, Trác Vũ Đình dùng ngọn Hộ thủ câu là khắc tinh của nhiều loại binh khí, hai huynh đệ tâm ý lại tương thông nên phối hợp rất nhịp nhàng, giống như một cơ thể có bốn mắt và bốn tay cả tấn công lẫn phòng thủ đều hết sức hiệu quả, thi triển tới đa võ học kỳ ảo của sư môn “Song long khí cầu”. Đây là võ công đặc thù của Quảng Nguyên Thiên Sư sáng tạo riêng để hai huynh đệ chuyên phối hợp công định, cho hai người luyện tới mức liên thủ công mình đánh thành bình thủ mới thôi, đến lúc đó Quảng Nguyên Thiên Sư mới yên tâm kể cho đồ đệ nghe chuyện Yên Tước Sơn Trang bị “Cự Linh Giáo” thăm sát để hai người rời Vũ Công Sơn đi báo thù.

Đánh qua hai mươi hiệp, Trác gia huynh đệ bắt đầu nhận ra chỗ yếu trong Tứ tượng trận liền chuyển sang phản công.

Trong một chiêu, Trác Vũ Đình dùng Hộ thủ câu đánh bật thanh Miêu đao của địch.

Trác Vũ Hiên dường như đã biết trước, tên người Miêu chưa kịp lùi lại đã bị vung Phán quan bút điểm tới hai huyệt “Hoa Cái” và “Đản Trung” của hắn.

Tên chiến binh người Miêu rú lên một tiếng rồi lùi tới gần Đông Điện Miêu Chủ thì ngã xuống chết.

Một tên bị loại khỏi vòng chiến, Tứ tượng trận lập tức rối loạn, lại thêm một tên thứ hai bị đánh rơi binh khí. Trác Vũ Đình dùng tay trái phát một chiêu “Du long kim cương chưởng” làm hắn bắn lên cao hai trượng rơi xuống táng mạng đương trường!

Cùng lúc đó tên thứ ba bị Trác Vũ Hiên điểm trúng “Thần Đình Huyệt” và “Phong Phủ Huyệt” đứng ngay ra giữa trận.

Trác gia huynh đệ thù “Cự Linh Giáo” nhập cốt, có lý đâu còn hạ thủ lưu tình?

Tên chiến binh người Miêu vừa bị khống chế huyệt đạo, Trác Vũ Đình liền vung hộ thủ câu móc vào cổ giật mạnh làm đầu lia khỏi thân băng đi bốn năm thước.

“Hấp Huyệt Cương Ma” Mỹ Thiết Am đứng bật dậy quát!

- Dừng tay!

Thù hủy trang bất cộng đái thiên, Trác gia huynh đệ có coi tiếng quát của Mỹ Thiết Am ra gì?

Hắn còn chưa dứt tiếng thì cả hai huynh đệ một trước một sau cùng bỏ vào tên chiến binh.

Bộ mặt sơn vẽ sặc sỡ của tên chiến binh sợ đến nổi co rúm lại.

Chỉ nghe “Kịch! kịch” mấy tiếng, đầu tiên ngực và bụng tên chiến binh bị hai cây Phán quan bút xuyên thủng ra tận sau lưng, tiếp đó còn bị Trác Vũ Đình bồi thêm một nhát Hộ thủ câu vào sườn làm rách một đường dài cả thước, gan ruột thòi ra nhìn ghê cả mắt!

Trác Vũ Đình lau ngọn câu vào thi thể cừu nhân rồi theo đại ca lùi vào trận.

Chợt từ phía “Cự Linh Giáo” có bốn tên y nhân nhảy ra quát:

- Hai vị võ công cao cường, thủ đoạn cũng quá tàn độc! Xin cùng chúng ta đấu mấy chiêu nữa!

Từ quân hùng có một người đọc một tràng Phật hiệu nói:

- A Di Đà Phật! Lão nạp hai người không biết tự lượng sức mình, muốn thỉnh giáo cao chiêu của bốn vị!

Người vừa nói là “Chấn Thiên Nhị Tướng” trong phái Thiếu Lâm, Tinh Nguyệt Đại Sư và Tinh Tinh Đại Sư, hai vị sư đệ của chủ trì La Hán Đường Huệ Phi Đại Sư.

Nhị tăng nói xong chậm rãi bước ra đấu trường đứng trước mặt bốn lam y nhân.

Một trong bốn tên “Cự Linh Giáo” nói:

- Đại hòa thượng sao không ở Thiếu Lâm mà đọc kinh cúng Phật tới đây nộ mạng chi vậy?

Tinh Nguyệt Đại Sư đáp:

- A Di Đà Phật! Thế thiên hành đạo là tôn chỉ của Phật môn!

Tên lam y nhân nói:

- Nếu vậy thì chúng ta đưa hai người về cõi Tây thiên!

Hắn nói xong cả bốn tên cùng nhất loạt xông vào vây lấy nhị tăng xuất chưởng tấn công.

Tinh Nguyệt Đại Sư và Tinh Tinh Đại Sư không chút hoang mang, bình tĩnh xuất chiêu đối địch.

Hai người kết hợp cả La Hán quyền và Kim chung chưởng, mỗi chiêu đánh ra đều hàm chứa uy lực kinh nhân.

Bốn lam y nhân lúc đầu thì có vẻ hùng hổ xuất chương như phong nhưng sau đó không lâu thì mỗi chiêu đánh ra đều bị đối phương hóa giải nên dần dần rơi vào thế hạ phong.

Chỉ mới qua hai chục chiêu, nhị tăng đã hoàn toàn làm chủ thế trận.

Qua ngoài năm mươi chiêu, tên lam y nhân đầu tiên bị điếm trúng Ma huyết đứng đờ ra, ba tên còn lại trong lúc hốt hoảng cũng trước sau bị khổng chế huyết đạo.

Nhị tăng không hạ độc thủ, đều thu chiêu.

Tinh Nguyệt Đại Sư chấp tay hợp thập nói:

- A Di Đà Phật! Huynh đệ lão nạp xin lỗi vì đã quá tay. Xin bốn vị thí chủ quay đầu hướng thiện.

Nói xong cùng Tinh Tinh Đại Sư quay về chỗ cũ.

Bấy giờ thấy từ phía “Cự Linh Giáo” không còn ai bước ra nữa, Tạ Vũ Diệp nghĩ thầm:

- Không biết “Trại Lỗ Ban” Lương tiên sinh và mấy người kia hành động thế nào mà không nghe tin tức tin hiệu gì cả?

Đây nói “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn cùng Thanh Trúc Đạo Nhân, “Địa Hồ” Bàng Khắc Chỉ, “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, “Đằng Long Quái” Niên Tùng Thanh, “Kim Hoàn Quái” Nhạc Vô Địa và “Trại Phan An” Trương Tử Nghê từ nửa đêm đã thuận lợi đột nhập vào U Hồn Cốc.

Nhờ khinh công trác tuyệt, Thanh Trúc Đạo Nhân thực hiện kế sách như lần trước khổng chế huyết đạo ba tên gác trong chói canh để cho “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn cùng sáu người kia thuận lợi tiến vào cốc mà không bị đối phương phát hiện.

Địa đạo được đào dưới chân vách đá xung quanh U Hồn Cốc, thông từ tiền cốc ra hậu cốc, cứ bốn năm chục trượng lại có một cánh cửa bí mật thông ra, thực chất đó là những lỗ thông hơi, nhưng một người có thể chui vào được, nhưng cửa vào được nguy trang rất cẩn thận và có cơ quan tự động đóng mở.

Cái này thì do chính “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn thiết kế nên quá rành, việc tiến vào địa đạo không có gì khó khăn.

Vừa tiến vào ngạch động tới thông đạo chính, chợt nghe có tiếng nói chuyện rì rầm.

Thanh Trúc Đạo Nhân ra hiệu cho mọi người dừng lại, còn mình tiến lên trước do thám.

Lão thận trọng tiến lên trước chừng ba trượng thì thấy một căn thạch thất khoét sâu vào vách hồng đạo, trong thạch thất có đủ giường, bàn ghế.

Trên bộ bàn giữa phòng thấp một ngọn nến nhỏ, ba tên hán tử ngồi quanh bàn vừa uống rượu vừa nói chuyện.

Một tên mặt đen như đất nôi nói:

- Đồng hương chủ, Giáo chủ có chỉ thị gì mới không?

Đồng hương chủ là một trung niên hán tử chừng bốn mươi tuổi, người cao gầy, bị chột mắt trái đáp:

- Giáo chủ vừa nhận được tin Trường Sơn phái đã bị tiêu diệt, “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn đã bị Tạ Vũ Diệp thu phục đi theo chúng rồi, rất có khả năng hắn sẽ mò đến phá hủy hệ thống địa đạo này, vì thế cho Vương Đường chủ và hai mươi cao thủ tinh nhuệ nhất của Thanh Long Đường tăng cường thêm để phòng thủ địa đạo, chúng ta sẽ chịu sự chỉ huy trực tiếp của Vương Đường chủ. Xem chừng tình hình đã trở nên căng thẳng, sẽ không có chuyện nhậu nhẹt thường xuyên như trước nữa đâu!

Hắc diện hán tử nói:

- Chẳng lẽ Vương Đường chủ cấm chúng ta uống rượu?

Đồng hương chủ đáp:

- Vương Đường chủ đã tuyên bố nếu trong phiên gác mà gặp bất cứ ai uống rượu thì sẽ bị phạt rất nặng!

Hắc Diện Hán Tử cười nói:

- Chẳng lẽ hàng ngày Vương Đường chủ đi suốt ba mươi dặm thông đạo ở “Địa Ma Cung” này để kiểm tra?

Đồng hương chủ đáp:

- Vương Đường chủ không đi nhưng Quách Phó Đường chủ sẽ làm việc đó!

Hắc diện hán tử tỏ ra sợ hãi nói:

- Nếu việc tuần tra giao cho Quách Phó Đường chủ thì huynh đệ chúng ta nguy to rồi! “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc không phải là người dễ chơi.

Đồng hương chủ cười nói:

- Quách Phó Đường chủ tuy hung ác, nhưng mối hiểm họa của chúng ta không phải là nằm ở đó...

Một tên hán tử khác người thấp lùn từ đầu không nói tiếng nào, bây giờ mới chen lời:

- Đồng hương chủ! Vậy hiểm họa của chúng ta nằm ở đâu?

Đồng hương chủ cười đáp:

- Nằm ở Vương Đường chủ!

Hắc diện hán tử hỏi:

- Đồng ca ca! Vương Đường chủ làm gì?

Đồng hương chủ chột thấp giọng nói:

- Đây là tin tức tuyệt mật. Nếu để lộ ắt sẽ bị xử tử ngay!

Hán tử lùn mập nói:

- Đồng đại ca! Huynh đệ chúng ta sống với nhau nhiều năm nay, đối với nhau thế nào đại ca còn chưa biết hay sao? Nào có tin tức gì đại ca hãy nói xem nào?

Đồng hương chủ chột thấp giọng nói:

- Theo tin tức mà chúng ta vừa nhận được thì lực lượng của bạch đạo sắp tấn công “Địa Ma Cung” sẽ rất lớn do Tạ Vũ Diệp làm Thống lĩnh. Chắc các người đều nghe danh Tạ Vũ Diệp rồi chứ?

Hắc diện hán tử nói:

- Tạ Thống lĩnh đã từng đánh bại Giáo chủ và hai vị hộ pháp ở Đoạn Hồn Nhai, người trong “Cự Linh Giáo” sao lại chẳng nghe danh? Nhưng Giáo chủ quyết định thế nào?

Đồng hương chủ đáp:

- Ngọc vỡ ngói tan!

Hắc diện hán tử hỏi:

- Ngọc vỡ ngói tan? Chẳng lẽ Giáo chủ muốn “Cự Linh Giáo” chúng ta liều mạng với quần hùng?

Đồng hương chủ thấp giọng nói:

- Cái này lão ca chỉ nói riêng với hai lão đệ để đề phòng, tuyệt đối không được hở hơi cho bất cứ một người nào khác, biết chưa?

Hắc diện hán tử và tên thập lùn đồng thanh đáp:

- Bọn tiểu đệ biết rồi! Đại ca nói đi. Tin tức gì thế?

Đồng hương chủ hạ giọng thấp hết cỡ, Thanh Trúc Đạo Nhân phải vận hết nhãn lực mới nghe rõ:

- Vương Đường chủ đã nhận được chỉ thị của Giáo chủ là nếu không đối phó nổi với quần hùng thì sẽ cho nổ tung ba ngàn cân địa lôi bố trí trong hệ thống đại đạo này!

Hắc diên hán tử thất kinh hỏi:

- Cho nổ tung toàn bộ địa đạo? Khi đó cả “Địa Ma Cung” sẽ bị san thành bình địa, chúng ta há chẳng bị chôn vùi?

Đồng hương chủ gạt đầu nói:

- Đương nhiên! Khi đó cả quần hùng võ lâm và hầu hết chúng ta sẽ bị chôn vùi trong “Địa Ma Cung”

Hắc diên hán tử hỏi:

- Đại ca nói “hầu hết” nghĩa là sao?

Đồng hương chủ nói:

- Đương nhiên giáo chủ và những nhân vật cao cấp trong bốn giáo đã có chỗ ẩn nấp an toàn. Sau khi quần hùng các phái bị tiêu diệt, Giáo chủ đương nhiên trở thành lãnh tụ võ lâm, còn cần gì “Cự Linh Giáo” nữa?

Hắc diên hán tử nói:

- Đồng đại ca! Chúng ta phải làm gì đi chứ? Chẳng lẽ đành chịu chết ở đây?

Đồng hương chủ thở dài đáp:

- Biết làm thế nào được? Cách bố trí địa lôi thế nào chúng ta không biết. Hơn nữa Vương Đường chủ võ công cao cường...

Hán tử thấp lùn chộp nói:

- Không! Tiểu đệ không cam tâm chịu chết! Tiểu đệ biết những vị trí đặt địa lôi!

Đồng hương chủ hỏi:

- Thế nào? Đặng Duy Bình! Người định phản giáo hay sao?

Đặng Duy Bình khẩn thiết nói:

- Đồng đại ca! Nhưng đây là tính mạng của chúng ta, tiểu đệ còn mẹ già và một con nhỏ. Đại ca cũng còn tẩu tẩu và Liên nhi. Chẳng lẽ đại ca đành để cho nó mồ côi?

Đồng hương chủ thở dài nói:

- Cho dù người có đem giầu đại lôi đi, chúng ta không bị nổ tan xác rồi cũng sẽ chịu cực hình còn khốc liệt hơn...

Đặng Duy Bình nói:

- Nhưng khi đó “Cự Linh Giáo” đã bị quần hùng tiêu diệt, còn ai trừng phạt chúng ta nữa?

Đồng hương chủ hỏi:

- Chẳng lẽ Vương Đường chủ sẽ không có hành động gì khi thấy địa lôi bị giầu đi? Người liệu có thể thoát khỏi tay Vương Đường chủ và “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc không?

Bấy giờ Thanh Trúc Đạo Nhân mới tiến vào phòng, cười hắc hắc nói:

- Thì ra các người định mưu phản Giáo chủ!

Cả ba tên đứng bật lên quát:

- Ai?

Thanh Trúc Đạo Nhân xua tay nói:

- Các người đừng khẩn trương! Lão đạo là Thanh Trúc Đạo Nhân, trưởng lão phái Hoa Sơn đến để giúp các người...

Đồng hương chủ hỏi:

- Nói như vậy là quần hùng đã chuẩn bị tấn công “Địa Ma Cung” thật?

Thanh Trúc Đạo Nhân cười đáp:

- Không phải là chuẩn bị mà đã tiến vào “Địa Ma Cung” rồi. Chỉ e bây giờ “Hấp Huyết Cương Ma” Mỹ Thiết Am đã bị Tạ Vũ Diệp giết chết...

Đồng hương chủ hỏi:

- Vậy đạo trưởng muốn gì?

Thanh Trúc Đạo Nhân đáp:

- Muốn huynh đệ các người hợp tác với chúng ta...

Lão dừng một lúc rồi nói tiếp:

- Vừa rồi lão đạo đã nghe rõ các người nói chuyện, nếu ta là Vương Đường chủ hoặc “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc ắt các người mất mạng lâu rồi...

Đặng Duy Bình hỏi:

- Đạo trưởng muốn chúng tôi làm gì?

Thanh Trúc Đạo Nhân đáp:

- Muốn người dẫn chúng ta đi thu thập hết số địa lôi bố trí trong địa đạo này!

Đặng Duy Bình nói:

- Vừa rồi đạo trưởng cũng nghe thấy đấy, quả thật chúng tôi cũng định làm như thế, nhưng bây giờ thì không có khả năng...

Thanh Trúc Đạo Nhân cười hỏi:

- Các người sợ không đối phó nổi với Vương Đường chủ và “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc chứ gì?

Đồng hương chủ đáp:

- Đừng nói là Vương Đường chủ và Quách Phó Đường chủ mà chỉ sợ bất cứ một cao thủ nào trong Thanh Long Đường được Giáo chủ phái đến đây, huynh đệ chúng tôi đều không đối phó nổi...

Thanh Trúc Đạo Nhân cười nói:

- Cái đó thì không cần các người phải bận tâm, chỉ cần dẫn chúng ta tìm được nơi bố trí địa lôi là đủ...

Vừa lúc đó chợt nghe bên ngoài có tiếng bước chân.

Đồng hương chủ lo lắng nói:

- Có lẽ đội tuần tra của Quách Phó Đường chủ...

Thanh Trúc Đạo Nhân nói:

- Các người cứ ngồi xuống như cũ đi! Để lão đạo đối phó với bọn này cho!

Ba tên y lời ngồi xuống, Thanh Trúc Đạo Nhân cũng ngồi vào bàn.

Lát sau một đoàn tuần canh do một tên hán tử to lớn vạm vỡ lưng gấu đầu beo, mặt mũi hung ác cầm đầu tiến lại gần.

Tên cầm đầu vẫy tay ra hiệu cho năm tên thuộc hạ dừng lại ngoài thông đạo, chỉ mình hần bước vào nói:

- Đồng hương chủ! Xem chừng ở đây xa hoa quá! Giáo chủ đã có lệnh từ hôm nay tăng cường canh gác tuần tra, cấm uống rượu, sao các người không đi tuần mà ngồi cả ở đây?

Đồng hương chủ sợ hãi nói:

- Khải bẩm Quách Phó Đường chủ...

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc bấy giờ mới nhận ra Thanh Trúc Đạo Nhân ngồi bên cạnh Đặng Duy Bình, nhíu mày hỏi:

- Tên này là ai?

Đồng hương chủ lúng túng đáp:

- Vị này là... là...

Thanh Trúc Đạo Nhân tự giới thiệu:

- Quách Phó Đường chủ! Lão đạo là Thanh Trúc Đạo Nhân, trưởng lão phái Hoa Sơn...

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc lùi lại một bước quát:

- Người vào đây làm gì?

Vừa lúc ấy ngoài thông đạo nghe vang lên mấy tiếng bình bịch giống như tiếng người ngã.

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc vội quay ra hỏi:

- Tào Lãnh đội! Chuyện gì thế?

Không có tiếng trả lời.

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc biết có sự chẳng lành, vội lao ra khỏi phòng nhưng vừa mới tới cửa thì bị một luồng chưởng lực cực mạnh đẩy ngược lại, kinh hãi kêu lên:

- Lương Bá Viễn! Thì ra chính ngươi thông đồng với tặc đảng phản lại bản giáo...

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn bước vào, theo sau là mấy vị “ôĐịa Hồ” Bàn Khắc Chỉ, “Đằng Long Quái” Niên Tùng Thanh và “Trại Phan An” Trương Tử Nghê.

Còn mấy người “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, “Kim Hoàn Quái” Nhạc Vô Địa có lẽ đang đứng canh chừng mấy tên thủ hạ của “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc.

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn cười nói:

- Quách Phó Đường chủ! Đã lâu rồi không gặp... Mỹ Thiết Am bắt cóc ta tới đây dùng vũ lực uy hiếp ta xây dựng địa đạo, Lương mỗ gia nhập “Cự Linh Giáo” hồi nào mà bảo phản bội? “Cự Linh Giáo” và Mỹ Thiết Am tội ác đầy bồn. Ta đến đây chính là để bắt các ngươi trả nợ!

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc “Hừ” một tiếng, vung chưởng nhằm “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn đánh sang, nhưng hấn chưa kịp phát chưởng thì Thanh Trúc Đạo Nhân chồm tới quát:

- Tiểu tặc chó vô lễ!

Lời chưa dứt đã vung chưởng đánh tới hậu tâm tên Phó Đường chủ.

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc đành thu chưởng nhảy sang một bên tránh rồi quay lại nhìn ba huynh đệ Đồng hương chủ quát:

- Các ngươi mau không chế lão mũi trâu kia đi chứ?

Trong ba huynh đệ thì chỉ Đồng hương chủ là thái độ còn lừng khừng, còn hắc diện hán tử và Đặng Duy Bình từ lâu đã có bất mãn với “Cự Linh Giáo”, nay được tin Mỹ Thiết Am sai Vương Đường chủ phá hủy địa đạo chôn vùi mình, coi sự xuất hiện của Thanh Trúc Đạo Nhân và mấy nhân vật võ lâm là lối thoát duy nhất nên quyết định đứng về phía quần hùng.

Nghe “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc quát xong, hắc diện hán tử cười hắc hắc nói:

- Quách Phó Đường chủ! Giáo chủ coi cuộc sống của chúng ta chẳng ra gì nên sai vương đường chủ dùng địa lôi phá hủy địa đạo. Giáo chủ bắt nhân thì không thể trách được người khác bắt nghĩa. Chúng ta đã quyết định thoát ly khỏi “Cự Linh Giáo” để tự cứu lấy cuộc sống của mình!

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc trợn mắt quát:

- Trương Tiến Cương! Ngươi nói gì? Các ngươi dám phản bội Giáo chủ? Các ngươi thừa biết tội phản giáo sẽ chết thảm thế nào...

Đặng Duy Bình thản nhiên đáp:

- Việc từ bỏ “Cự Linh Giáo” sống chết thế nào còn chưa biết trước. Còn cứ ở lại đây thì bị chôn vùi là điều cầm chắc! Con sâu con kiến còn sợ chết, huống nữa là người? Chúng ta không thể ngồi đây chờ cuộc sống bị hủy!

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc “Hừ” một tiếng nói:

- Ngươi tưởng có thể được thoát khỏi địa đạo này sao? Hừ! Đừng nằm mê nói mộng!

Thanh Trúc Đạo Nhân quát lên:

- “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc! Chúng ta có thoát được hay không thì chưa thể nói trước, còn những kẻ bán lương tâm theo Mỹ Thiết Am tàn hại giang hồ như ngươi thì không tên nào sống tới ngày mai đâu! Xem chường!

Dứt lời vung chường đánh ra.

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc vội xuất chiêu nghênh tiếp.

- Bình!

Sau tiếng nổ như sét, hai vai Thanh Trúc Đạo Nhân chỉ hơi chao đảo, còn “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc thì bị bắn vào tường đập lưng vào đó “Hực” lên một tiếng, miệng phun ra một vòi máu.

Tên Đường chủ tựa lưng vào tường, vận công điều tức một lúc cho bình phục lại, đột nhiên dốc hết tàn lực lao tới “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn như một con mãnh thú.

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn lách người tránh đi, cười nhạt nói:

- Ngươi dám liều mạng với bốn nhân ư? Còn chưa đủ tư cách đâu!

Dứt lời phát chường đánh ra.

“Trại Phan An” Trương Tử Nghê đứng cạnh “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn cũng phát chường hợp kích.

Ở phía sau Thanh Trúc Đạo Nhân cũng đánh theo một chường.

“Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc bị chường lực từ ba phía đánh ập lại không sao kháng cự nổi kêu to một tiếng, há miệng phun ra một vòi tiền huyết gục xuống chết ngay.

Đồng hương chủ, Đặng Duy Bình và Trương Tiến Cương thấy trong quần hùng có nhiều cao thủ như thế, tin chắc mình sẽ được thoát nạn nên không băn khoăn do dự gì nữa tình nguyện đầu hàng.

Nhờ sự trợ giúp tích cực của ba người này, “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn, Thanh Trúc Đạo Nhân và những người đồng hành dễ dàng vô hiệu hóa số địa lôi bố trí trong địa đạo, cắt hết dây dẫn hỏa, giấu đi nơi khác.

Trong địa đạo này có một dãy địa lao, trong đó một phòng lớn giam giữ toàn thanh niên trai tráng. Số này không biết võ công mà “Hấp Huyết Cương Ma” Mỹ Thiết Am cho người bắt về gom lại để dùng cho việc luyện “Vạn huyết sát công”!

Ngoài ra có một thiết lao kiên cố giam giữ bốn nhân vật võ lâm gồm Huyền Cơ Tử, trưởng lão phái Võ Đương và “Thái Sơn Du Hiệp” Tôn Định Tài, một cao thủ phái Không Động là Du Trường Xuân và vị thiếu chủ “Đan Tâm Trại” là Công Tôn Thiên Tứ.

Bốn người được cứu ra khỏi thiết lao thì lòng mừng khôn xiết, nghe nói quần hùng đã tới đây tấn công “Địa Ma Cung” thì càng mừng rỡ hơn, xin được theo đoàn để nhanh chóng tham gia vào trận chiến và gặp lại người thân.

Huyền Cơ Tử nói:

- Chúng tôi xin nguyện ý chịu sự chỉ huy của Lương tiên sinh, góp một phần nhỏ vào công cuộc đấu tranh tiêu diệt tặc đảng!

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn cười đáp:

- Tại hạ chỉ là người thông thuộc địa hình địa đạo này nên mới được Tạ Thống lĩnh giao trách nhiệm dẫn đầu Thanh Trúc Đạo trưởng và các vị quần hiệp ở đây thôi, đâu dám nhận chức chỉ huy? Mọi người cứ bàn bạc với nhau mà hành sự thôi!

Huyền Cơ Tử nói:

- Bất cứ việc gì cũng nên có tổ chức, có lãnh đạo thống nhất mới đi đến thắng lợi. Chúng tôi bị giam giữ ở đây suốt mấy tháng, giống như rùa nằm trong hũ, chẳng hay biết chút gì về việc bên ngoài. Vì thế muốn làm gì xin Lương tiên sinh và Thanh Trúc Đạo huynh cứ sai bảo, chúng tôi nguyện ý phục tùng!

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn đành gật đầu nói:

- Thôi được, hiện giờ mọi việc ở đây chủ yếu đã hoàn thành, chỉ còn phải tiêu diệt toán tuần phòng của “Cự Linh Giáo” do tên Vương Đường chủ chỉ huy nữa để nhanh chóng lên trên kia báo lại cho Tạ Thống lĩnh là chúng ta đã hoàn thành nhiệm vụ để thống lĩnh và mọi người yên tâm.

Huyền cơ tử hỏi:

- Lương tiên sinh và Thanh Trúc Đạo huynh định đối phó với bọn tuần canh và Vương Đường chủ thế nào?

Thanh Trúc Đạo Nhân nói:

- Theo lão đạo thì việc này cũng hết sức quan trọng. Nếu không tiêu diệt Vương Đường chủ đi thì hấn ở lại đây sẽ tìm ra số địa lôi được cất giấu, khi nhận được lệnh hoặc tính hiệu của Mỹ Thiết Am sẽ làm nổ tung “Địa Ma Cung”, chỉ tiêu diệt bọn này thì họa nạn mới được giải trừ.

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn nói:

- Đương nhiên là phải diệt cho được chúng, nghe nói Vương Đường chủ võ công rất cao, ngoài ra còn mấy chục cao thủ của Thanh Long Đường...

Thanh Trúc Đạo Nhân cười nói:

- Vừa rồi đấu với “Hắc Tâm Thái Tuế” Quách Tất Đắc, hắn cũng là Phó Đường chủ Thanh Long Đường, võ công cũng không cao cường gì cho lắm, còn bọn đi theo cũng là cao thủ Thanh Long Đường, nhưng xem lại chỉ là hạng giá áo túi cơm thôi, có gì đáng sợ? Theo ý lão đạo thì nhờ Đồng hương chủ tới báo tin ở khu địa lao có biến để hắn đưa cao thủ tới đây, chúng ta bố trí mai phục đánh úp thì dễ dàng thắng chúng thôi!

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn gật đầu nói:

- Diệt kế Thanh Trúc Đạo trưởng rất hay, chúng ta cứ theo đó mà tiến hành. Bây giờ xin Đồng hương chủ cùng vị Đấng huynh đi cho một chuyến, còn Trương huynh cùng chúng ta ở lại bố trí phục kích chúng. Theo ý tại hạ thì chúng ta lừa Vương Đường chủ và bọn thuộc hạ vào lao phòng rồi bố trí địa lôi cho nổ tung, như vậy chắc ăn hơn...

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn muốn giữ một mình Trương Tiến Cương lại cốt để làm con tin để Đồng hương chủ và Đấng Duy Bình khỏi sinh hai lòng, nhưng thực chất vị “Trại Lỗ Ban” quá lo xa, ba tên kia bây giờ thấy rõ quần hùng đã sắp chiến thắng, tính mạng mình hầu như đã được đảm bảo, đâu nghĩ đến chuyện thay lòng nữa?

Sau khi bàn bạc kế hoạch xong, Đồng hương chủ và Đấng Duy Bình từ biệt quần hùng theo thông đạo tiếp tục đi tới. Chúng nhân ở lại y kế tiến hành. “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn cùng “Địa Hồ” Bằng Khắc Chỉ quay lại chỗ cất giấu lấy ba quả địa lôi đào hố chôn trong cửa gian thiết lao vừa giam giữ bốn vị cao thủ võ lâm, dòng dây dẫn hỏa ra ngoài.